

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ
 Сектор за нормативне послове и
 међународну сарадњу
 Одсек за нормативне послове и
 међународну сарадњу
 Број: 011-00-12/2012-05
 Датум: 19.01.2012.
 Београд
 Њ

**МИНИСТАРСТВО ЗА ЉУДСКА И МАЊИНСКА ПРАВА, ДРЖАВНУ УПРАВУ И
 ЛОКАЛНУ САМОУПРАВУ**

БЕОГРАД

Вашим дописом број: 011-00-2/2012-02 од 12.01.2012. године, доставили сте нам Нацрт закона о изменама и допунама Закона о Заштитнику грађана, ради давања мишљења. У вези са тим, обавештавамо вас следеће:

Одредбе чл. 3. и 4. Нацрта закона којима се продужава трајања мандата Заштитнику грађана и његовим заменицима са пет на седам година би требало размотрити, имајући у виду да је Законом прописана могућност да исто лице може бити два пута узастопно бити бирано на ове функције, па смо мишљења да обављање било које јавне функције, па и функције Заштитника грађана, односно његових заменика, у трајању од 14 година није примерено.

У вези са чланом 5. Нацрта закона којим се члан 10. Закона о Заштитнику грађана допуњује ставом 2. мишљења смо да исту треба прецизирати. Сматрамо да би реч: „предузму“ требало брисати јер би у супротном обим имунитета за Заштитника грађана био шири од имунитета народног посланика прописаног чланом 103. Устава. Поред тога, мишљења смо да би још једном требало размотрити целокупан члан 10. Закона о заштитнику грађана, у погледу имунитета заменика Заштитника грађана, будући да члан 138. став 5. Устава утврђује имунитет само за Заштитника грађана, а не и за његове заменике, па се поставља питање да ли се законом може успоставити имунитет за јавне функционере за које то није предвиђено Уставом.

Одредбу члана 9. Нацрта закона којом се члан 18. Закона о Заштитнику грађана допуњује ставом 5, треба прецизирати у погледу употребе термина „блиговремено“, а у вези са обавезом достављања Заштитнику грађана предлога прописа од стране Народне скупштине и Владе, при томе посебно имајући у виду

Народне скупштине и Владе.

Одредбу члана 10. Нацрта закона којом се члан 20. Закона о Заштитнику грађана допуњује новим ставом 2, треба размотрити у погледу одређивања рока од 60 дана за обавештавање Заштитника грађана о одлуци дисциплинског органа будући да Законом о државним службеницима, у делу који се односи на дисциплинску одговорност, није прописана дужина трајања дисциплинског поступка.

Такође смо мишљења, да је потребно размотрити увођење истражитеља стручне службе Заштитника грађана и њихова овлашћења који се предвиђају чланом 19. Нацрта закона.

Чланом 20. Нацрта закона у Закон о Заштитнику грађана додаје се нови члан 38а којим се прописују прекршаји. Мишљења смо да овај члан, ради прецизности, треба изменити тако што би се прекршаји за запослено лице у органу управе прописали у посебном ставу. Поред тога у тач. 1) до 10) из правотехничких разлога треба брисати речи: „овог закона“. Тачку 8) треба прописати као тачку 1) будући да се прекршајне одредбе наводе редоследом материјалних одредби на које се позивају. У тач. 9) и 10) треба извршити прецизирање из разлога што користе појам „унутрашњи механизам“ која се не наводи у члану 35а Закона, на који се ове прекршајне одредбе позивају. Тачку 11) треба брисати будући да не садржи конкретну радњу извршена прекршаја.

Поред наведеног, сматрамо да би текст Нацрта закона требало допунити са чланом 8а којим би се додунила одредба члана 17. став 3. Закона о заштитнику грађана која би гласила:

„У члану 17. став 3. мења се и гласи:

„Заштитник грађана није овлашћен да контролише рад Народне скупштине, председника Републике, Владе, Уставног суда, судова, јавних тужилаштва, Високог савета судства и Државног већа тужилаца.“

На тај начин би се отколниле недоумице у пракси о томе да ли Заштитник грађана може да контролише рад Високог савета судства и Државног већа тужилаца. По нашем мишљењу Заштитник грађана није овлашћен да контролише ова два органа, имајући у виду важећу одредбу члана 17. став 3. Закона о заштитнику грађана, према којој он, између осталог, није овлашћен да контролише рад судова и јавних тужилаштва, као и уставни положај Високог савета судства који независан и самостални орган који обезбеђује и гарантује независност судова и судија (члан 153. став 1. Устава), односно Државног већа тужилаца које је самосталан орган који обезбеђује и гарантује самосталност јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца (члан 164. став 1. Устава).

